

Full diocesà

19 d'abril del 2026

p5 – Pròximes dates dels recessos d'Emaús a la diòcesi

p6 – El 10 de juny farà cent anys de la mort de Gaudí

Vida jove al bisbat

Tal com es veu arreu del món occidental, creix progressivament l'interès dels joves per la fe i la vida cristiana. Això també es nota en les parròquies de la nostra diòcesi, on els joves s'estan agrupant per compartir estones de pregària, formació i convivència. A continuació, presentem les activitats locals dels grups de joves del bisbat.

Tant a Manresa com a Igualada es troben els joves un cop al mes per fer estones de pregària i compartir experiències personals i la vida de fe. Per la seva banda, el grup de Moià es reuneix el dijous per fer adoració i el divendres hi ha grup bíblic. A Vic, els joves i els universitaris es troben cada dimecres al

Seminari. A les 20h fan formació, a les 21h sopen i a les 22h hi ha adoració. A més, hi ha formació cada divendres al vespre a la parròquia del Remei. També es fan sortides, es projecten pel·lícules i altres activitats de manera puntual.

Per a més informació sobre aquestes trobades es pot escriure un WhatsApp al número de la delegació: 621 140 086. També s'hi pot contactar a través d'Instagram (@delejbv), on es publiquen imatges de les activitats.

Per tal de mantenir-se informat de les propostes per a joves que es fan arreu del bisbat, es pot escanejar el QR i entrar en un grup de WhatsApp on se'n fa difusió.

«Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré»

Diumenge III de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: Escolteu bé i sapiguen això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles, prodigis, i senyals. Tots ho sabeu prou. Doncs bé: d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera no podia retenir-lo captiu. Perquè David, referint-se a ell, deia: "Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré. El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonareu la meva vida enmig dels morts, ni deixareu que es corrompi el qui us estima. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència." [...]

(2,14.22b-33)

Salm responsorial

Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.

[15]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: Vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions. Per tant vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com serien la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi dels temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

(1,17-21)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emmaús, a onze quilòme-

tres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discuteu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.» [...]

(24,13-35)

«Unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu.»

«El van reconèixer quan partia el pa»

Andrey Castrillón, prev.

De vegades, la nostra mirada es queda a la superfície, sense arribar a acollir tot el que els records, les paraules i les experiències porten en el fons; per això cal deixar-se guiar per la presència discreta del Ressuscitat, que sosté aquest procés fins a fer possible el reconeixement.

És el camí dels deixebles d'Emaús: ells podien explicar amb detall els darrers esdeveniments i posar paraules a unes esperances minvades, però la seva mirada estava com retinguda, lligada a una evidència que els impedia de reconèixer la veritat del que tenien al davant.

Jesús, amb una paciència discreta, els acompanya enmig d'aquesta confusió. En obrir-los el sentit de les Escriptures, els deixa entreveure que la seva passió no era un atzucac, sinó el pas que conduïa a la glòria. La mirada dels deixebles es desplaça de la superfície dels fets cap al seu fons més veritable. És un moviment lent, com quan els ulls s'acostumen a la llum i allò que semblava opac comença a prendre forma: els seus cors, encara indecisos, s'abrusen sense saber d'on ve aquest foc.

Aquest caliu interior els mou a retenir Jesús. I, a taula, la Paraula es fa gest: en partit el pa, s'obre allò que el camí havia anat disposant en ells. Els ulls es desvetllen i descobreixen que aquell caminant desconegut és el Senyor ressuscitat. Aquest reconeixement, nascut de l'escalfor del cor, els impulsa a reprendre el camí i a compartir amb els altres el que han viscut: van reconèixer Jesús quan partia el pa.

També la nostra mirada necessita aquest camí: guiada per la Paraula, educada en la Fracció del Pa, apren a reconèixer en el fons de la pròpia història —amb tot el que hi ha de fosc i de lluminós— la presència d'Aquell que mai no ha deixat de caminar al nostre costat.

La imatge

Senyor, com als deixebles d'Emaús a nosaltres també ens costa d'entendre. Obriu-nos el sentit de les Escriptures perquè els nostres cors s'abrusin; quedeu-vos amb nosaltres i feu-nos gustar la vostra presència en la fracció del pa i en la comunitat que ens dona testimoni que hi sou vivent. Amén.

Jesús a Emaús (1509-11). Albrecht Dürer

Agenda

Lit. hores: Setmana III

20 dilluns

—Sant Anicet, papa
Ac 6,8-15 / Salm 118 / Jo 6,22-29

21 dimarts

—Sant Anselm, bisbe i dr.
Ac 7,51-8,1a / Salm 30 / Jo 6,30-35

22 dimecres

—Sts. Caius i Soter, papes mrs.
Ac 8,1b-8 / Salm 65 / Jo 6,35-40

23 dijous

—Sant Jordi mr. patró secundari de Catalunya
Ap 12,10-12a / Salm 33 / 1 Jo 5,1-5

24 divendres

—Sant Fidel de Sigmarignen, mr. caputxí
—Sant Pere Ermengol, mercedari
Ac 9,1-20 / Salm 116 / Jo 6,52-59

25 dissabte

La Mare de Déu del Diví Pastor
—Sant Marc, evangelista
1 Pe 5,5b-14 / Salm 88 / Mc 16,15-20

26 diumenge IV de Pasqua 'el Bon Pastor'/cicle A

Jornada mundial de pregària per les vocacions
—Sant Isidor de Sevilla, bisbe i dr.
Ac 2,14a.36-41 / Salm 22 / 1Pe 2,20b-25 / Jo 10,1-10

Nova edició del Viacrucis Jove de Setmana Santa

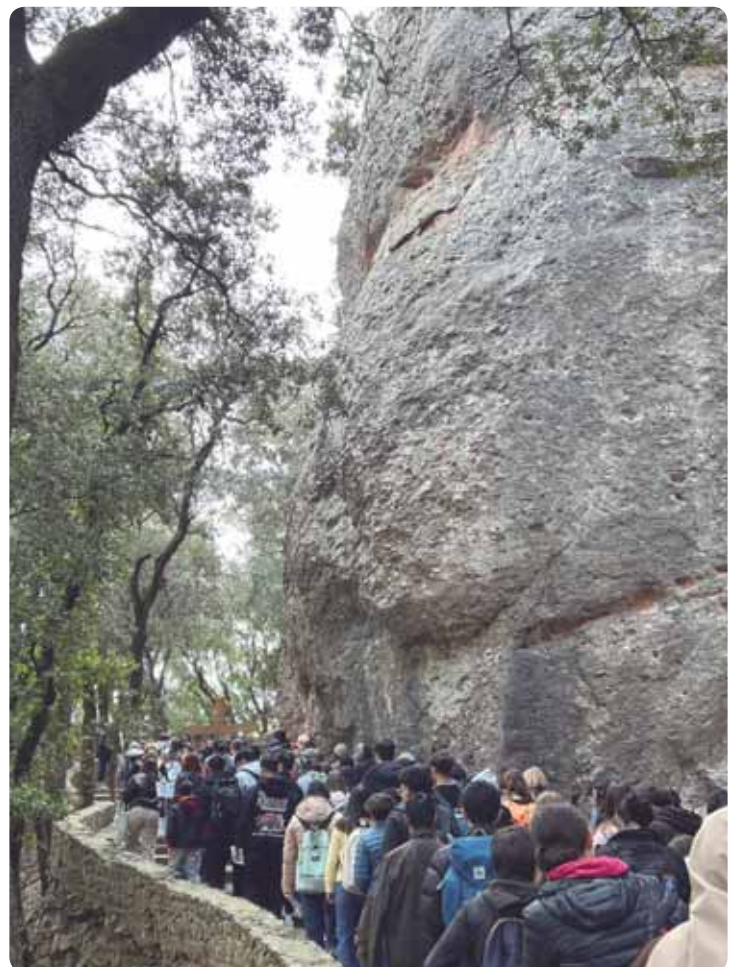
Delegació de Joves

Com ja és tradició, el Dilluns Sant la Delegació de Joves del bisbat de Vic va organitzar un viacrucis a Montserrat. Enguany hi van participar uns 120 joves i catequistes de Manresa, Igualada, Moià, Ripoll, Manlleu, Gurb i Vic.

Després d'alguns jocs es van seguir les catorze estacions del camí de la creu amb les diferents escultures representatives. Per grups, els joves anaven portant la creu i llegien diferents reflexions, alternant-les amb cants. Un providencial repic de campanes va trencar el silenci contemplatiu de l'estació de la mort de Jesús, fent-lo més solemne.

Acabat el temps lliure per a dinar, els infants i adolescents es van divertir fent una gimcana, a través de la qual descobriren detalls sobre Montserrat que desconeixien i van treballar en grup per fer fotografies creatives representant elements de la Setmana Santa. A continuació, es va fer una celebració penitencial a l'interior de la basílica, amb l'ajut dels seminaristes i l'equip de músics de la delegació. Els qui ho van desitjar pogueren rebre el sagrament de la reconciliació. La salutació de rigor a la Moreneta posà fi a una bonica jornada de comunió i convivència.

Pròxims recessos d'Emaús al bisbat

Redacció

Arriben noves edicions del recés d'Emaús a la diòcesi. El recés d'Emaús consisteix en un cap de setmana vivencial per a trobar-se amb Jesús i rebre el regal del seu amor. A més, és una oportunitat per a descansar de la rutina i centrar-se en Déu i en un mateix, bo i compartint amb els altres.

Qualsevol persona es pot beneficiar d'aquesta experiència: tant aquelles que viuen la fe de manera intensa com aquelles que s'han refredat, o fins i tot aquelles que tenen prejudicis envers l'Església. El recés l'organitzen persones que han fet abans l'experiència com a caminants.

Aquest any estem de celebració, perquè s'estrena el recés a Manresa i, per tant, en total hi ha tres recessos d'Emaús de dones i un d'homes, al bisbat.

Us animem a participar-hi!

IGUALADA:

22-24 maig, homes i dones.

Dones: Casa d'espiritualitat de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor (Pallejà). Organització: Emaús dones de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada.

Inscripcions: 686 327 499 (Elena).

Homes: Sagrada Família de Rubí. Organització: Emaús homes de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada.

Inscripcions: 649 075 324 (Quico).

MANRESA:

12-14 juny, Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Organització: Emaús dones de la parròquia de la Sagrada Família de Manresa.

Inscripcions: emmausmanresa@gmail.com

679 712 091 (Alma Patricia).

VIC:

8-10 maig, Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Organització: Emaús dones de la parròquia del Remei de Vic. Inscripcions: emausdonesvic@gmail.com.

Valentí Miserachs, canonge d'honor de Saint-Flour

El divendres 13 de març, l'església del Pontifici Institut de Música Sacra de Roma va acollir una missa solemne, presidida per Mons. Didier Noblot, amb la participació de vint-i-quatre membres del Consell Presbiteral de Saint-Flour, com a cloenda del seu pelegrinatge diocesà.

Durant aquesta celebració, Mons. Valentí Miserachs va ser nomenat canonge d'honor del capítol de la catedral de Saint-Flour, un bisbat situat al centre de l'Alvèrnia, a França.

Aquesta distinció li ha estat concedida per dos motius principals: d'una banda, pels seus orígens familiars vinculats al bisbat de Saint-Flour; de l'altra, pels forts lligams religiosos, culturals i musicals que ha mantingut amb aquestes terres occitanes al llarg dels anys, especialment com a compositor i expert en música sacra.

El Sant Pare ens visita

9 i 10 de juny

El 10 de juny de 1926, mort d'Antoni Gaudí

El dia del centenari es preveu la visita del Papa a la Sagrada Família de Barcelona

El dia 10 de juny es compliran cent anys de la mort d'Antoni Gaudí i és el dia en què es preveu la visita de Lleó XIV a la basílica de la Sagrada Família per tal d'inaugurar la Torre de Jesucrist.

Antoni Gaudí va ser atropellat per un tramvia el 7 de juny de 1926 mentre anava cap a l'església de Sant Felip Neri. Com que anava descurat, no el van reconèixer i fins i tot el van confondre amb un captaire. Finalment, un guàrdia civil ordenà que el trasllassessin a l'Hospital de la Santa Creu, on més tard els seus amics i col·laboradors descobriren què havia passat. L'accident li havia causat ferides molt greus.

Gaudí va morir el 10 de juny, tres dies després, a l'edat de setanta-quatre anys. La seva mort provocà una gran commoció a Barcelona, amb nombroses mostres de dol, misses i homenatges. Tot i que el funeral va ser senzill, segons el seu desig, es recorda com un dels més multitudinaris: el fèretre sortí de l'Hospital de la Santa Creu, passà per la catedral i finalment fou enterrat a la capella del Carme de la cripta de la Sagrada Família, acompanyat per una gran multitud d'admiradors, deixebles i amics.

Sobre la seva mort hi ha una coincidència molt simbòlica. A la Sagrada Família, al Portal del Roser, hi ha el grup escultòric de «la mort del just». Fonts sobre el temple l'associen a apunts presos per Gaudí i Llorenç Matamala a l'Hospital de la Santa Creu. S'ha dit que l'agonitzant del grup escultòric té el rostre de Gaudí gairebé vint-i-cinc anys abans de morir i per això, a vegades, s'ha presentat com una imatge «profètica». És la imatge d'un ancià pobre agonitzant dins el grup de la mort del just.

Dignificació de l'escenari de l'afusellament del beat Anselmo Polanco

Pont de Molins (Alt Empordà) ha dignificat amb «honestedat i coratge: honestedat respecte de les persones que van ser assassinades i coratge per a posar la veritat per davant» —en paraules del conseller Ramon Espadaler— l'escenari de l'afusellament de quaranta presoners el 7 de febrer de 1939, entre els quals el beat Anselmo Polanco, bisbe de Terol. En el mateix espai, la dictadura franquista va obligar presos republicans a construir un homenatge als assassinats a través de treballs forçats. L'acte, impulsat per l'ajuntament empordanès amb el suport de la Generalitat, ha servit per a resignificar el barranc de Can Tretze i el cementiri municipal, on van ser traslladats els seus cossos, mitjançant dos plafons de memòria, amb l'objectiu de preservar el record, fomentar la reflexió col·lectiva i refermar el compromís amb el «mai més».

El bisbe Anselmo Polanco, punt d'unió entre Lleó XIV i Catalunya

Entre les víctimes destaca la figura d'Anselm Polanco (1881-1939), agustinà i declarat màrtir en 1994 pel papa Joan Pau II. La seva memòria adquireix

avui una dimensió universal, perquè una relíquia seva forma part de la creu pectoral del papa Lleó XIV. Aquesta creu, rebuda per Robert Prevost el 2023 amb la seva creació com a cardenal, inclou també relíquies de sant Agustí, santa Mònica, sant Tomàs de Villanova i el venerable Giuseppe Bartolomeo. La presència de Polanco en aquesta creu simbolitza la fidelitat fins al testimoni extrem de la fe i estableix un vincle espiritual entre Catalunya i el Sant Pare. Els fets que explica el nou plafó memorial es remunten al 7 de febrer de 1939, en plena retirada republicana cap a França. Un grup de presoners del bàndol franquista, capturats principalment als fronts de Terol i Guadalajara, va ser conduït fins a Pont de Molins després d'un llarg recorregut per Campdevàrol, Ripoll i Sant Joan de les Abadesses, entre altres localitats, fins a arribar a Pont de Molins, on finalment van ser afusellats. Amb la nova senyalització, aquests espais s'integren a la Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica de Catalunya, reforçant la idea que recordar les víctimes és un acte de justícia i una eina per a entendre el present i construir el futur.

La visita papal ja té lema i logotip

Redacció

La Sala de Premsa de la Santa Seu ha fet públics el logotip i el lema de la visita apostòlica del papa Lleó XIV a Espanya, que tindrà lloc del 6 al 12 de juny del 2026. El lema escollit és «Alça la mirada» (Jn 4,35), una invitació a obrir-se a l'esperança, descobrir la presència de Déu i caminar junts.

El logotip mostra un cercle obert en moviment format per figures humanes unides i orientades cap amunt, simbolitzant la comunitat, el trobament i el suport mutu. Al mig hi apareix la silueta de la Verge Maria, com a signe d'unitat, esperança i guia cap a Déu.

A més, l'arxidiòcesi de Barcelona ha creat el web «Alça la mirada», que vol ser l'espai de referència per a seguir tota la informació relacionada amb aquest esdeveniment. En aquesta primera fase, el portal inclou la carta del cardenal Joan Josep Omella, una biografia actualitzada del Sant Pere, l'opció d'inscriure's com a voluntari i informació per a fer donatius, tant en línia com per transferència o Bizum.

Alceu els ulls i mireu els camps (Jn 4,35)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La visita del sant pare Lleó a Espanya ja és plenament oficial, concretada principalment en tres llocs: les ciutats de Madrid i Barcelona i les illes Canàries; incloent-hi, ara per ara, també el santuari i monestir de Montserrat. Aquest fet ens alegra profundament, perquè la visita del Papa a la nostra terra ens aporta, com a primer fruit, allò que va dir Jesús a Pere: *Tu, quan sigui l'hora, conforta els teus germans* (Lc 22,32). Confortar-nos en la fe, esperança i caritat cristianes és l'objectiu principal del Papa en els viatges apostòlics.

La visita del Papa ens convida a alçar la mirada a la creu de Crist i als germans que pateixen, per enfortir la fe, l'esperança i la caritat

Projectant una primera mirada a les possibilitats que ens brinda l'estada del pontífex entre nosaltres, no ens pot passar per alt que una realitat central és la benedicció de la creu que corona la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. El 10 de juny, dia en què Lleó XIV presidirà l'eucaristia en aquest temple expiatori, és la data commemorativa del centenari de la mort del venerable Antoni Gaudí; la qual cosa ens omple de joia pel reconeixement a la persona, la vida i l'obra d'aquell qui és anomenat «l'arquitecte de Déu».

El lema de la visita apostòlica del Sant Pare a Espanya, al meu entendre, té com a eix la invitació d'Antoni Gaudí a alçar la mirada per veure la creu de Crist encimbellada al temple de la Sagrada Família de Barcelona. Crida que pren cos en les paraules que Jesús va dir als seus deixebles quan aquests el trobaren parlant amb la dona samaritana, fent-los anar més enllà de les anècdotes:

Alceu els ulls i mireu els camps: ja són rossos, a punt de segar (Jn 4,35). Som convidats a alçar la mirada a la creu del Redemptor, sabent que ella inclou una gran veritat: el cor humà i diví de Jesús és principi i fi de totes les coses. Certament, sols és ferm allò que té el seu únic i exclusiu fonament en la creu de Jesucrist, perquè ell és ahir, avui i sempre l'ànima del món.

Alçar la mirada també vers els nostres germans que comparteixen avui la creu de Jesucrist: els migrants que es juguen la vida travessant mars i oceans, els qui pateixen els horrors de la guerra, els descartats, els qui no tenen veu, els qui són perseguits per les seves creences, els desfavorits i necessitosos. Alçar la mirada, al mateix temps, per veure *els camps que ja són rossos, a punt de segar*. Crida clara de Jesús a estar atents als homes i dones que cerquen Crist per trobar la veritat que els ordeni la vida, els hi posi fonament i els empenyi a seguir caminant amb esperança. Cridats a acollir tothom en l'escolta i el diàleg, a donar raó de la nostra esperança, a ser testimonis creients i creïbles de la nostra fe.

